

حفظ دوست و پاداش آن - 27 دی / 1389

شرح دو حدیث از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام توسط حضرت آیت الله العظمی خامنه‌ای در ابتدای جلسه درس خارج فقه بیست و هفتم دی‌ماه 89 (دوازدهم صفر 1432).

روایت اول: «عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لِيَحْفَظُ مَنْ يَحْفَظُ صَدِيقَهُ»

روایت دوم: «قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ ع لَا تُفْتَشِ النَّاسَ فَتَبْقَى بِلَا صَدِيقٍ»

شافی، صفحه‌ی 652

دو روایت کوتاه:

فی الکافی، عن الصادق (علیه السلام)، قال: «انَّ اللَّهَ تَعَالَى لِيَحْفَظُ مَنْ يَحْفَظُ صَدِيقَهُ»؛ [حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمودند:] خدای متعال حفظ میکند آن کسی را که رفیق خود را حفظ کند. [البته] مراد، حفظ جسمانی نیست فقط - حالا آن هم یکی از مصادیقش ممکن است باشد - یعنی آبروی او را حفظ کند، شخصیت او را حفظ کند، جهات او را حفظ کند [و] مراعات کند. خدا یک چنین کسی را حفظ میکند. این پیوندهای برادری و رفاقت و انس و اخوت، در اسلام اینقدر اهمیت دارد. شما ملاحظه‌ی رفیقتان را میکنید، او را حفظ میکنید، خدای متعال در پاداش این عمل، شما را حفظ میکند. البته حفظ کردن رفیق معنایش این نیست که انسان از گناه او، از خطای او دفاع کند؛ کما اینکه در این کارهای حزبی و جناحی و خطی و این چیزها معمول است که اگر خطائی هم از کسی سر بزند، چون با آنها هم جبهه است، هم خط است، هم حزب است، هم گروه است، باید بایستند پایش دفاع کنند؛ نه، این مراد نیست؛ این حفظ او نیست؛ این در واقع مخدول کردن او، بدبخت کردن اوست و خود؛ بلکه مراد، حفظ آبروی مؤمنی است که برادری ایمانی با انسان دارد. جامع، برادری ایمانی است. این یک روایت.

یک روایت دیگر هم باز از کافی است، از امام صادق (علیه الصلوة و السلام)؛ میفرماید که: «لا تفتش الناس فتبقى بلا صديق»؛ در کارهای مردم ریز نشو، تفتیش نکن، جزئیات را دنبال نکن. دنبال پیدا کردن عیوب ریز و درشت افراد نباش. اگر اینجور باشد، بدون رفیق خواهی ماند. یعنی هر کسی بالاخره یک عیبی دارد دیگر. اگر بخواهی همین‌طور ریز بشوی، تفتیش کنی، دنبال کنی، کسی برایت باقی نمی‌ماند.